

Taner Akçam: Bırakın şu lanet silahı

Posted on 21/02/2021

Çok karanlık günlere yuvarlanıyoruz. MHP lideri Bahçeli, “bundan sonra Gara öncesi ile Gara sonrası aynı olmayacaktır. PKK’nın yanında saf tutan kim varsa tepeden tırnağa tutuşturulacaktır,” diyerek işaret fişeğini ateşledi. Kürtlerin sivil siyasette var olmasına son verilmek isteniyor. Siyaset insan eylemliliğinin en kıymetli en değerli özelliğidir. Siyasetin bitmesi, insanın insan olarak bitmesidir.

Kürdün Kürt olarak bitmesi isteniyor.

PKK bahanesi ile Kürtlerin ellerinden her türlü siyaset yapabilme imkânı alınıyor, alınacak. Kürtler, bir nevi dağa zorlanıyorlar. Devlet, karşı çıktığını ilan ettiği şeyi (dağdaki Kürdü) kendisi yaratıyor. Çünkü kendi şiddet politikası için dağdakine ihtiyacı var.

PKK’nın devletin elinden bu oyuncağı alma, bu oyunu bozma imkânı var. Koşulsuz ve karşılıksız Türkiye’de silahlı mücadeleyi bırakmak.

Ama onlarda bunu bırakmayacak. Hem PKK da artık sıradan bir örgüt değil, neredeyse yarı-devlet. Hem de devletin şiddet politikalarına işaret ederek, “bizden, kuzuyu kurda teslim etmemizi istiyorsunuz”, diyecekler.

Ve muhtemel bunu önerenleri hain olarak görecektir.

Üzücü olan şudur ki, devletin şiddet politikalarına açıktan karşı çıkan ve ama PKK’ya “bırak şu silahı” diyecek sivil demokratik bir güç yok.

Türk aydını da sus-pus. Çünkü onların büyük bir çoğunluğu da yıllarca siyasette sivilliği savunmayı, PKK'nın şiddet politikalarına açıktan tavır almayı beceremedi. Ya milliyetçi-şoven düşüncelerin çukurunda debelendi ya da silahın romantizmi çoğunun aklı seliminin önüne geçti.

PKK, kendi saflarından ve diğer politik hareketlerden insanları tasfiye ederken, Türk solu, Türk aydını bu insanlarla dayanışmaya yanaşmadı. Kulağının üstüne yattı.

Bazıları PKK tarafından kendilerine verilen payeleri tercih etti.

Tıpkı Müslüman aydınların büyük bir kısmının iktidarın nimetlerini görünce inançlarından vaz geçmesi gibi...

“Aklı başında olan” aydınlarımız da “devletin bu şiddet politikası karşısında ‘silah bırak’ önerisi yapmak adalete ve vicdana sığmaz”, diye düşündü. Kürtlerin çektiği şiddeti, acıyı vicdani baskı unsuru olarak kullanmak siyasette akçe getiren bir malzeme oldu. Devletin uyguladığı şiddeti eleştirmenin sıcak battaniyesine sarılmakla yetindiler.

Devletin Kürt politikalarına eleştiri yöneltmek ve orayla sınırlı kalma güvenilir sulardır, istediğiniz kadar açılabilirsiniz. Ama ihtiyacımız olan, bildiğimiz sıcak sularda kulaç atmak değildir. Gelişmeler ürkütücüdür ve eleştiriye kullananından bağımsız ‘silahın eleştirisi’ düzeyine çıkartmak gerekmektedir.

Sonuçta, gelinen noktada ne Türk Devleti ne PKK ne de Türk aydınları “kim olursan ol, bırak şu lanet silahı” siyasetinden çok uzaklar. Her birinin bir bahanesi var.

Bu ise bu topraklarda daha çok şiddet demektir.

Daha çok insan ölümü demektir.

Oysa sivil siyaset tek çözümdür. Siyasetin sivilleşmesi tek çözümdür.

Siyasetteki bu sivilleşmeyi ne Devlet ne de PKK istiyor. Silahın olmaması başka aktörlerin ortaya çıkması, yeşermesi anlamına gelir. Bunu ise istemiyorlar.

HDP'nin en büyük açmazı bu ve bu açmazdan çıkma şansı yok. Türk aydını, bu konuda ufak da olsa bir nefes borusu sunma şansına sahip olabilirdi.

Ama onlar, dediğim gibi, ya milliyetçi-şovenizmin batağında yuvarlanıyorlar ya da silahın romantizminden gözleri kör olmuş vaziyette.

Bu iki seçeneğin dışında kalanlar ise, 'adalet ve vicdan' üzerinden ileri sürdükleri tezlerin aslında biraz 'beyaz adam' politikası olduğunun farkında değiller. Derinlerinde bir yerlerde 'zavallı Kürtler' diye düşündüklerinden ve 'acıma hissi' ile soruna yaklaştıklarından şüphe yok.

Oysa Kürtlerin 'acınmaya' değil, silahların gölgesinde boğulmaktan kurtulmaya, nefes almaya ihtiyaçları var.

Nefes almak sivil siyasetle mümkündür. Kürtlerin, sivil siyaset kanallarının açılarak Kürtlüklerini yaşamaları ihtiyacı var.

Sivil siyaseti ancak silahın siyasetini eleştirebilerseniz geliştirebilirsiniz. "Devletin uyguladığı şiddeti eleştirmenin verdiği vicdan rahatlığının" bugün siyasette sorun kaynağı olduğunu görmek gerekiyor.

HDP Türkiye'nin, Kürt siyasetinin ve ülkedeki demokrasinin umudu, güvencesi idi, hala da olabilir. HDP Kürdün sivil siyasetteki şansı, Kürdün Kürt olarak var olma şansı idi.

Şimdi elbirliği ile HDP'nin, Kürtlerin siyasi varlığının boğulacağını izleyeceğiz.

Her şey, Bahçeli ve Erdoğan tarafından gündeme sokulan 1921 Anayasası ve Kurucu Misyonu uygun geliyor.

Şimdilerde kendisine solcu, ilerici diyen bir sürü akli evvel, 1921 Anayasasının ilerici, yerel yönetimleri esas alan yanı olduğu vb. tezleriyle derin analizler yapıp, sözde iktidarın politikalarına karşı çıkmaya çalışıyorlar.

Oysa 1921 Anayasa'nın içinde neler yazıldığı o kadar teferruat, o kadar önemsizdir ki...

Çünkü 1921 Savaş Anayasasıdır.

Savaş sırasında yazılmıştır. Bu Anayasa yazımı sırasında Karadeniz'de Rumlar, Koçgiride Kürtler öldürülüyorlardı.

Şimdi de yeni anayasası da savaş sırasında yazmak istiyorlar.

Nasıl 1921 savaşın kurucu anayasası ise, yeni hazırlayacakları Anayasa da Kürtlerle yaptıkları savaşın kurucu Anayasası olacaktır.

Ve savaş sadece Türkiye içi ile de sınırlı kalmayabilir.

Çok karanlık günlere doğru yuvarlanıyoruz.

Çünkü siyaset bitiyor. Siyasetin bitmesi şiddet ve katliamın gelmesi demektir.

Bunu durduracak bir çılgılığa ihtiyaç var:

KİM OLURSAN OL BIRAK ŞU LANET SİLAHI

Kaynak: ahvalnews.com